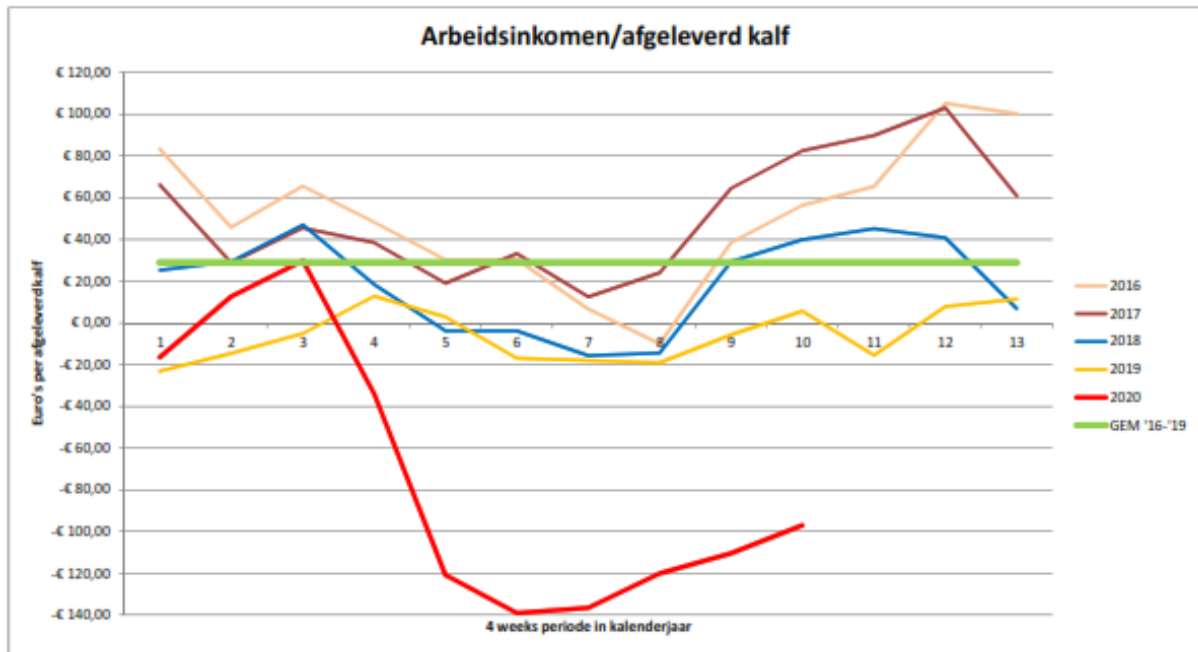

Coronacrisis en de kalverhouderij, 28 oktober 2020

Meer informatie: Ernest Bokkers (06-55469484 / ebokkers@lto.nl)

De afgelopen periode is in de Tweede Kamer regelmatig gedebatteerd over steunmaatregelen voor de landbouw en meer specifiek voor de kalversector. Hoewel minister-president Rutte twee weken geleden in zijn persconferentie (nogmaals) aangaf dat het kabinet klaar staat met steunpakketten en zo veel mogelijk wil doen om de klap van de corona-maatregelen op te vangen, geldt dit tot dusver niet voor kalverhouders. Die vallen buiten de steunmaatregelen. **LTO Nederland pleit nogmaals nadrukkelijk voor steun aan 'vrije kalverhouders'**. Een tijdelijke steunmaatregel is noodzakelijk zodat deze gezinsbedrijven deze ingrijpende periode kunnen overleven en bovendien noodzakelijk om richting toekomst de door minister Schouten gewenste stappen richting verduurzaming te kunnen realiseren.

1. Als over de kalversector gesproken wordt, wordt regelmatig een beeld geschetst van een volledig geïntegreerde sector. Zo stelt de minister in haar brief van 22 oktober aan de Kamer over de [Voortgangsrapportage programma duurzame veehouderij](#) dat er in de kalversector vijf integraties actief zouden zijn. Dat beeld is niet juist. Er zijn veel meer integraties, maar bovenal wordt daarmee volledig voorbij gegaan aan de kalverhouders die volledig zelfstandig ondernemen. Naast de bedrijven die kalveren op contractbasis houden en bij een integratie zijn aangesloten, zijn er namelijk ook ca. 600 'vrije kalverhouders', (veelal rosé) kalverhouders die dieren voor eigen rekening en risico houden.
2. De kalverhouderij is één van de sectoren die grote gevolgen ondervindt van de sluiting van horeca. Door de (internationale) coronamaatregelen wordt kalfsvlees nauwelijks meer afgezet aan de horeca. Dat is al sinds halverwege maart het geval. Alle schakels in de kalversector lijden hierdoor enorme verliezen. Het hardst worden de vrije (rosé) kalverhouders getroffen. Het uitblijven van steun voor deze gezinsbedrijven heeft grote gevolgen, ook op langere termijn met het oog op duurzaamheidsinvesteringen.
3. In de brief van 22 oktober aan uw Kamer over het uitblijven van sectorspecifieke steun geeft de minister ons inziens niet het juiste beeld van de marktsituatie in de kalversector. Er zijn de afgelopen maanden door de sector zelf vanzelfsprekend maatregelen genomen om te proberen de financiële gevolgen zo gering mogelijk te houden, zoals vlees invriezen, meer leegstand, afzet in lagere segmenten, minder import van kalveren. Maar dat heeft niet geleid tot herstel van de prijzen, zeker niet voor rosé kalfsvlees. De prijzen liggen nog steeds ver onder het normale niveau. Dat betekent dat voor elk kalf dat aan de slachterij wordt geleverd een verlies van € 100 wordt geleden. Voor een vrije kalverhouder met als voorbeeld 1.500 rosé kalveren en 1,5 rondes per jaar betekent dat een inkomensverlies van minimaal € 225.000 op jaarbasis.
4. Een berekening op basis van gemiddelde cijfers van een representatief aantal vrije rosé kalverbedrijven over de periode 2016 – 2020 is op de volgende pagina weergegeven. Tot en met september bedraagt het verlies € 100 per kalf, dat betekent voor een gezinsbedrijf een arbeidsinkomen van € 180.000 negatief. In de bijlage is deze berekening verder onderbouwd.

5. De kalverhouders willen graag de volgende stappen zetten in het verduurzamen van de bedrijven. De minister wil dit ook, maar zij steunt de door de sector in het Sectorplan Versnelling Verduurzaming Kalverhouderij gestelde randvoorwaarden niet. Deze randvoorwaarden zijn: het beschikbaar zijn van bewezen, betaalbare technieken om ammoniakemissies te reduceren en financiële ondersteuning van investeringen in emissie-reducerende technieken. Als kalverhouderij houden we aan deze randvoorwaarden vast. Er wordt op diverse praktijkbedrijven door de kalversector volop onderzoek gedaan naar goede emissie-reducerende technieken, maar dé oplossing is nog niet gevonden. Meerdere innovatieve initiatieven zijn dit voorjaar aangedragen voor de Sbv-regeling. Echter het budget is beperkt en de tweede openstelling van deze subsidieregeling voor innovaties is naar latere datum verplaatst. Juist hier hadden we verwacht dat de overheid zou doorpakken. En als die technieken vervolgens beschikbaar zijn en geborgd met een RAV-code, is versneld investeren in die maatregelen, zeker gelet op coronaverliezen alleen mogelijk met financiële ondersteuning.

Toch verduurzamen veel kalverhouders hun bedrijfsvoering voortdurend door bijvoorbeeld te investeren in emissie-reducerende technieken, welzijnsvloeren voor kalveren, zonnepanelen op daken, etc. Helaas worden nu juist deze (vaak jonge) ondernemers die inspelen op de verduurzamingwensen van politiek en maatschappij, zwaar getroffen door uitblijvende coronasteun. De financieringslast brengt deze gezinsbedrijven in grote financiële problemen. De verliezen op jaarbasis bedragen per volwaardig arbeidskracht € 200.000 - € 300.000. Ondernemers die nog voor de keuze staan om investeringen in verdere verduurzaming te doen, zullen deze voorlopig uitstellen vanwege het ontbreken van financiële middelen.

➔ **Oproep aan de Tweede Kamer:**

Maak het mogelijk dat vrije ondernemers in de kalverhouderij dit prijsdal dat is ontstaan buiten hun invloedssfeer, kunnen overbruggen en daarmee het bedrijf juist beter kunnen voorbereiden op de extra duurzaamheidswensen. LTO gaat graag in gesprek met het ministerie om te komen tot concrete steunmaatregelen voor de gezinsbedrijven. Wellicht kan aansluiting worden gevonden bij de regeling TVL. [Via deze link](#) vindt u een filmpje waarin zichtbaar wordt waar jonge ondernemers toe in staat zijn.